आधु 5 U. To shake, stir, agitate.

সাঘৰ: Ved. 1 One who stirs up or agitates.
-2 That which is agitated, mixture. -3 Throwing.

आधवनम् Shaking, agitating.

आधवनीयः A vessel in which the Soma plant is shaken and cleansed.

आधावः That which is shaken.

आधृत a. Shaken, agitated.

आधुनिक a. (-की f.) [अधुना भवः ठब्] New, modern, of recent origin.

आधृ 1,10. P. 1 (a) To hold, keep, contain; सर्व चाधारयेत् हृदि Ks. 2.37. (b) To support, bear. -2 To bring, supply; आ पवमान धारय रियं सहस्रवर्चसम् Rv. 9.12.9. (c) To stop, to suspend; हंसक वृत्तान्तं तावदाधारय, यावदहमुन्छ्य्वसिम Pratijñā. 1.

आधारः [आ-१ घन्: आध्रियन्तेऽस्मिन्कियाः इति Kāśi) 1 Support, prop, stay; इत्याधारानुरोधात्त्रिपुरविजयिनः पात वो दुःखनृत्तम् (Some annotators explain आधार as local conditions); Mu. 1. 2. -2 (Hence) Power of sustaining, aid, patronage, assistance; त्वमेव चातकाधारः Bh. 2. 50. -3 A receptacle, reservoir; तिष्ठन्त्याप इवाधारे Pt. 1.67; चराचराणां भूतानां कुक्षिराधारतां गतः Ku. 6. 67; अपामिवाधारमनु-त्तरङ्गम् Ku. 3. 48; तोयाधारपथाश्च बल्कलशिखानिष्यन्दरेखाङ्किताः S. 1. 14; आधारः क्षमाम्भसाम् K. 44; Y. 3. 144, 165. -4 That which holds or contains, a vessel, recipient. -5 A part, character (in dramas); मेदैः सूक्ष्मैरभिव्यक्तैः प्रत्याधारं विभज्यते Mv. 1. 3. -6 A basin round the foot of a tree; आधारबन्धप्रमुखैः प्रयत्नैः R. 5. 6. -7 A dike, dam, embankment. -8 A canal. -9 The sense of the locative case, location, comprehension; आधारोऽधिकरणम्; (आधार is of 3 kinds — औपस्टेधिक, वैषयिक, and अभिव्यापक see Sk. on P. I. 4. 45). -10 Relation. -11 A ray. ef. आवार आलवालेऽम्बुबन्धे च किरणेऽपि च Nm. -Comp. -आधेयभावः the influence, relation, or action of the support or recipient upon the thing received or supported; H. 3. 12. -चक्रम् N. of a mystical circle on the posterior part of the body; Rasikaramana. -शक्तिः f. 1 Māyā or illusion. -2 the Supreme goddess.

आधारकः A foundation.

आधारणम् Holding, supporting, sustaining.

आधार्य pot. p. To be located. -Comp.-आधारसंबन्धः the relation of the recipient and the thing to be received or located.

সাঘূর a. Ved. Contained, supported.

आधूष् 5. P. 1 To assail, defy. -2 To overcome, injure, hurt. 10 P. or -Caus. 1 To defy, challenge; assail, attack; रमृत्याचारव्यपेतेन मार्गणाधर्षितः परैः Y. 2. 5; injure, hurt, overcome. -2 To convict, refute.

आधर्यः 1 Contempt. -2 Injuring forcibly.

आधर्षणम् 1 Conviction of crime or error; sentence.
-2 Refutation. -3 Injuring, annoying; आधर्षणं न कुर्वन्तु यस्य कस्यापि सर्वदा Śukra. 1. 309.

आधर्षित p. p. 1 Injured, annoyed foreibly. -2 Aggrieved, censured, injured. -3 Refuted in argument, disproved. -4 Sentenced, convicted.

সাঘূত p. p. Checked, overcome.

आधृष्टिः f. Assailing, attacking.

आधेन वम् [अधेनु-अञ्] अधेनूनां समृहः Mbh. on P. IV. 2. 45. Want of cows.

आधोरण: [आ-धोर्-ल्युट्; धोर्फ गतिचातुर्ये 1. P.] The rider or driver of an elephant; आधोरणानां गजसित्रपात शिरांसि चक्रीनिंशितै: क्षुराप्रै: R. 7. 46, 5. 48, 18. 39; Si. 5. 44.

आध्मा 1 P. 1 To inflate, puff up, swell. -2 To blow or fill with wind, sound (as a conch &c.). -pass. To be elated or inflated, be filled; तव भुजबलदर्पाध्मायमानस्य वामः शिरसि चरण एष न्यस्यते वारथैनम् Ve. 3. 40. Mv. 5. 2.

आध्मात p. p. 1 Puffed up, inflated, elated, filled with (lit. and fig.). charged with; पापेनेवाध्मातमूर्तयः K. 107; Dk.110; मिध्याध्मात Mv. 3. 28; 6. 30; Mk. 9. 12; अमृत U. 6. 21, Mk. 5. 22; भर हृदयः U. 1. 29; दर्प filled with pride. -2 Excessively affected, increased, magnified; ज्यानिर्घोषममन्ददुन्दु।भरवेराध्मातम् U. 5. 6; Mk. 5. 18. -3 Sounded, sounding, dinned; जनकोलाहलाध्माता (नगरी) Rām. 5. 55. 31. -4 Burnt. -5 Sick by the swelling of the belly. -त: 1 Flatulence, swelling of the abdomen with noise. -2 War, battle.

आध्मानम् [आ-ध्मा-त्युद्] 1 Blowing inflation; (fig.) growth, increase; अयं विन्ध्यो येनाहतविहतिराध्मानमजहात Mv. 7.14. -2 Boasting, vaunting. -3 A bellows. -4 Intumescence, swelling of the belly, body &c., dropsy. -नी 1 A kind of fragrant substance. -2 A blow-pipe.

आध्मापनम् A means of inflating or causing a sound.

आध्यक्ष्यम् [अध्यक्ष-ध्यञ्] Ved. 1 Superintendence. -2 Presence.

आध्यात्मिक a. (-की f.) [आत्मानं अधिकृत्य भवः ठब्]
1 Relating to the Supreme Spirit. -2 Spiritual, holy;
जपयज्ञप्रसिद्धपर्थं विद्यां चाध्यात्मिकीं जपेत् Y. 1. 101; Ms. 2. 117
-3 Relating to self. -4 Caused by the mind (pain, sorrow &c.); see आधिदेविक.

आध्यापकः [अध्यापक एव स्वार्थे अण्] A teacher, a spiritual preceptor.

आध्यायिक a. (-की f.) [अध्याय ठञ्] Occupied or employed in reading or studying (the Vedas) (अधीतवेद); युवा स्यात्साधुयुवाध्यायिकः T. Up. 2. 8.

आध्यासिक a. (-की f.) [अध्यासेन कल्पितः उक्] Caused by adhyasa i. e. by attributing the nature and properties of one thing to another (in Vedanta Phil.).